

Sygn. akt III AUa 173/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 listopada 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSA Iwona Szybka

Sędziowie: SSA Mirosław Godlewski

SSA Dorota Rzeźniowiecka (spr.)

Protokolant: st. sekr. sąd. Joanna Sztuka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 października 2015 r. w Ł.

sprawy **T. C.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddziałowi w Ł.**

o ustalenie podlegania ubezpieczeniu

na skutek apelacji T. C.

od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 8 grudnia 2014 r. sygn. akt VIII U 818/14

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od T. C. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za drugą instancję.**

Sygn. akt III AUa 173/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 stycznia 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że T. C. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie podlega od 30 sierpnia 2013 r. obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu.

W odwołaniu od powyższej decyzji pełnomocnik T. C. wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i uznanie, że T. C. w okresie od dnia 30 sierpnia 2013 r. podlega obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu, a także dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Wyrokiem z dnia 8 grudnia 2014r. Sąd Okręgowy w Łodzi oddalił odwołanie i zasądził od T. C. na rzecz ZUS kwotę 120 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Rozstrzygnięcie Sądu pierwszej instancji zapadło w następującym stanie faktycznym.

Wnioskodawczyni T. C. urodziła się (...), z wykształcenia jest technikiem optykiem. T. C. posiada doświadczenie zawodowe w pracy optyka.

W dniu 25 stycznia 2013 r. T. C. złożyła w Urzędzie Pracy wniosek o przyznanie środków na podjęcie działalności gospodarczej. W momencie złożenia wniosku o dofinansowanie z Urzędu Pracy T. C. nie wiedziała o fakcie zajścia w ciążę. Ostatnia miesięczka wystąpiła u wnioskodawczyni w dniu 16 stycznia 2013 r. W dniu 1 sierpnia 2013 r. T. C. zawarła z Dyrektorem Powiatowego Urzędu Pracy w Ł. umowę mocą której otrzymała dofinansowanie na podjęcie działalności gospodarczej w kwocie 21 000,00 zł.

Przed dokonaniem wpisu do ewidencji działalności gospodarczej wnioskodawczyni była zarejestrowana w Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna i nie posiadała tytułu do ubezpieczenia chorobowego. Otrzymane z Urzędu Pracy środki finansowe miały posłużyć wnioskodawczyni do wyposażenia salonu optycznego w odpowiedni sprzęt. Wnioskodawczyni dokonała zakupu towarów na kwotę 18 265,75 zł.

Z załączonego do akt sprawy zaświadczenia z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej wynika, że T. C. jako datę rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej wskazała 30 sierpnia 2013 r. Z wpisu wynika, że przedmiotem działalności wnioskodawczym jest sprzedaż detaliczna pozostałych nowych wyrobów prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach. Jako miejsce wykonywania prowadzonej działalności wnioskodawczym wskazała adres swojego zamieszkania.

T. C. obliczyła i rozliczyła za siebie składki na ubezpieczenia społeczne za miesiąc sierpień 2013 r. od podstawy wymiaru składek w wysokości 603,23 zł, a za miesiące od września 2013 r. do listopada 2013 r. od podstawy wymiaru składek w wysokości 9 031,28 zł. W. określiła maksymalną podstawę wymiaru składek gdyż liczyła na wysoki dochód.

T. C. zakupiła odpowiedni sprzęt oraz rozliczyła dofinansowanie z Urzędu Pracy. Nie udało się jej jednak pozyskać lokalu pod prowadzoną przez siebie działalność gospodarczą. T. C. ostatecznie nie otworzyła salonu gdyż w październiku 2013 r. urodziła dziecko.

W chwili obecnej wnioskodawczym stara się pozyskiwać klientów do prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej gdyż mieszczący się pod jej adresem zamieszkania salon jest w chwili obecnej zamknięty. T. C. w dniu 2 grudnia 2014 r. zawarła umowę zlecenia z komornikiem sądowym na mocy której ma świadczyć usługi dla pracowników kancelarii komorniczej. Powyższa umowa jest dla niej pierwszą tego rodzaju umową od początku prowadzenia działalności. Wnioskodawczyni do chwili obecnej nie uzyskała dochodu z prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej.

T. C. urodziła dziecko w dniu 25 października 2013 r.

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy dokonał na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach organu rentowego i załączonych do akt sprawy. Wskazać należy, że wnioskodawczyni nie przedstawiła żadnych dowodów na faktyczne wykonywanie przez nią działalności gospodarczej od sierpnia 2013 r. do momentu urodzenia się dziecka tj. do października 2013 r. Załączone zaś do akt sprawy dokumenty w postaci umowy zlecenia zawartej w dniu 2 grudnia 2014 r. pomiędzy należącym do wnioskodawczyni salonem optycznym, a komornikiem sądowym oraz dokumenty w postaci zaświadczenia wystawionego przez Naczelnika Urzędu Skarbowego Ł. z dnia 23 października 2014 r., a także wyciąg z konta należącego do wnioskodawczyni nie pozwalają przyjąć, że wnioskodawczyni faktycznie wykonywała działalność gospodarczą we wskazanym okresie.

W konsekwencji powyższych ustaleń Sąd Okręgowy stwierdził, że odwołanie nie jest zasadne. Powołując się na treść art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 11 ust. 2, art. 12 ust. 1 i art. 13 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 205 z 2009r., poz. 1552 ze zm.) Sąd Okręgowy wskazał, że decyzja ZUS o nie podleganiu C. ubezpieczeniom społecznym od 30 sierpnia 2013r. jest prawidłowa, albowiem odwołująca nie prowadziła działalności gospodarczej od 30.08.2013r. Sąd Okręgowy wskazał, iż T. C. podejmowała jedynie czynności, które miały w przyszłości doprowadzić do otwarcia salonu optycznego (takie jak: uzyskanie dofinansowania ,

zakup sprzętu), ale nie mogą zostać one zakwalifikowane jako prowadzenie przez nią działalności gospodarczej. Pomimo określenia rozpoczęcia działalności na dzień 30 sierpnia 2013 r. ostatecznie doszło do otworzenia salonu, a dalsze czynności mające doprowadzić do faktycznego wykonywania działalności zostały przerwane w październiku 2013 r. kiedy to wnioskodawczyni urodziła dziecko. W. nie przedstawiła żadnych dowodów wskazujących, że prowadzona przez nią działalność gospodarza przynosiła dochód, wskazała, że do chwili obecnej nie uzyskała żadnych dochodów z działalności. Wskazać należy, że zarobkowy charakter działalności stanowi podstawową, konstytutywną cechę działalności gospodarczej. Dana działalność jest zarobkowa, jeżeli jest prowadzona w celu osiągnięcia dochodu ("zarobku") - rozumianego jako nadwyżka przychodów nad nakładami (kosztami) tej działalności. Brak przedmiotowej cechy przesądza, iż w danym przypadku nie można mówić o działalności gospodarczej.

Podkreślono, iż w ocenie, czy były podejmowane czynności zmierzające bezpośrednio do prowadzenia działalności gospodarczej, należy uwzględniać wszelkie okoliczności sprawy, w tym także zamiar osoby prowadzącej działalność gospodarczą. W przedmiotowej sprawie organ rentowy wskazał, że T. C. zarejestrowała działalność gospodarczą jedynie w celu możliwości zgłoszenia z tego tytułu do ubezpieczeń społecznych z wysoką podstawą składek i skorzystania w związku z tym z wyższych świadczeń z ubezpieczenia w związku z ciążą.

W. rozpoczęła działalność gospodarczą będąc w zaawansowanej ciąży, która nie wykluczała możliwości prowadzenia przez nią działalności gospodarczej. Jednakże całokształt materiału dowodowego jednoznacznie wskazuje, że jedynym celem wnioskodawczyni było uzyskanie ochrony ubezpieczeniowej. Do takiego stwierdzenia prowadzi fakt, że wnioskodawczyni określiła podstawę wymiaru składek w maksymalnym wymiarze gdyż jej zdaniem tego rodzaju działalność jest dochodowa i przynosi wymierne korzyści. Zdaniem Sądu Okręgowego określenie wysokości wymiaru podstawy nie może być oderwane w zupełności od rzeczywistości, a tym bardziej oparte jedynie na przewidywaniach czy też oczekiwaniach.

Sąd Okręgowy podnosił również, iż to czy wnioskodawczym w chwili obecnej prowadzi działalność czy też pozyskuje klientów nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Sąd podziela pogląd wyrażony w wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 20 maja 2014 r., zgodnie z którym rolą sądu jest dokonanie kontroli decyzji organu rentowego. Wprawdzie posiada on uprawnienia rozpoznawcze, jednak wspomniany aspekt kontrolny wyznacza zakres oceny, także w ujęciu temporalnym. Na tym polega specyfika postępowania w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych. Punktem odniesienia dla sądu jest decyzja organu rentowego. Oznacza to, że sąd co do zasady nie może dokonywać oceny sytuacji faktycznej i prawnej nieznannej Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych. W przeciwnym razie doszłoby do uchybienia swoistego "dwuinstancyjnego" postępowania, którego celem jest zespolenie administracyjnoprawnego i sądowego modelu procesowania ./por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 20 maja 2014 r. sygn. akt III AUa 1931/13 LEX nr 1469290/.

W świetle powyższych rozważań Sąd Okręgowy uznał, iż zaskarżona decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ustalająca nie podleganie przez T. C. ubezpieczeniom od 30 sierpnia 2013 r. odpowiada prawu. W tym stanie rzeczy Sąd, na podstawie art. 47714 § 1 kpc, odwołanie oddalił.

Na podstawie art. 98 K.p.c. Sąd zasądził od T. C. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, ustalając kwotę kosztów w oparciu o treść Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity Dz.U. z 2013 r., poz.490).

W apelacji pełnomocnik wnioskodawczyni zaskarżył powyższy wyrok w całości, wnosząc o jego zmianę i uwzględnienie odwołania, zarzucając:

- naruszenie prawa materialnego w szczególności art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez uznanie, iż rozpoczęcie prowadzenia działalności gospodarczej nie skutkuje obowiązkiem zgłoszenia do ubezpieczenia społecznego i jednocześnie odprowadzania składek na to ubezpieczenie,

- błąd w ustaleniach faktycznych poprzez przyjęcie, iż za miesiąc 08.2013 roku podstawa wymiaru składek była to kwota 603,23, gdy w rzeczywistości za cały miesiąc była to kwota 9.031 zł, a z uwagi na fakt, iż działalność została otwarta w dniu 30.08.2013 roku, ubezpieczenie za ten miesiąc obliczano od podstawy obliczonej dla 2 dni, a za cały miesiąc była to kwota 9.031 zł,

- naruszenie prawa procesowego w szczególności art. 233 § 1 kpc przejawiające się w całkowicie dowolnej ocenie dowodów, gdyż dokonując oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie sposób znaleźć żadnego dowodu na poparcie rozumowania Sądu I instancji, które zabrania osobie fizycznej prowadzącej działalność zgłoszenie się do ubezpieczenia społecznego.

Pełnomocnik apelującej wnosił o zasądzenie kosztów postępowania za obie instancje według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Przedmiot sporu w niniejszej sprawie to kwestia podlegania T. C. ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu od 30 sierpnia 2013 roku z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność. Zgodnie z art. 8 ust. 6 pkt 1 za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej. W myśl art. 11 ust. 2 dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu podlegają na swój wniosek osoby objęte obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi, wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 5. Natomiast w myśl art. 12 ust. 1 ww. ustawy obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym. Zgodnie zaś z art. 13 pkt 4 obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne w następujących okresach: osoby prowadzące pozarolniczą działalność - od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wyłączył T. C. z obowiązkowych ubezpieczeń społecznych od dnia 30 sierpnia 2013r. ustalając, że nie podlega tym ubezpieczeniom, ponieważ nie istnieje tytuł do objęcia ubezpieczeniami w postaci prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. Stanowisko organu rentowego podzielił Sąd Okręgowy, który oceniając zgromadzony materiał dowodowy, stwierdził, że skarżąca nie zaprezentowała dowodów przemawiających za zasadnością jej twierdzeń.

Ocena podnoszonych w apelacji zarzutów nakazuje w pierwszej kolejności rozważyć zarzuty natury procesowej, które mają bezpośredni wpływ na prawidłowość dokonanych przez Sąd pierwszej instancji ustaleń faktycznych i w konsekwencji wyprowadzonych z ustaleń tych wniosków.

Odnosząc się do powyższej kwestii w ocenie Sądu Apelacyjnego zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c., nie zasługuje na uwzględnienie. Stosownie do treści art. 233 § 1 k.p.c., sąd dokonuje swobodnej oceny dowodów i ocenia ich wiarygodność stosownie do własnego przekonania. Jednocześnie powinien dokonać wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału dowodowego. Przy tej ostatniej czynności, Sąd jest zobligowany uwzględnić wszystkie dowody przeprowadzone w postępowaniu, jak też uwzględnić wszelkie okoliczności towarzyszące ich przeprowadzaniu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 lipca 2002 r., IV CKN 1218/00). Granice swobodnej oceny dowodów winny być wyznaczone wymogami prawa procesowego, doświadczenia życiowego oraz regułami logicznego myślenia. W myśl powyższych dyrektyw, Sąd pierwszej instancji rozważył w sposób racjonalny i wszechstronny materiał dowodowy, dokonuje wyboru określonych środków dowodowych, a wiążącą ich moc i wiarygodność odnosi do pozostałego materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie (wyrok SN z dnia 10 czerwca 1999 r. w sprawie II UK 685/98). Skuteczne postawienie zarzutu naruszenia przez sąd art. 233 § 1 k.p.c. wymaga wykazania, że sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego, to może być jedynie przeciwstawione

uprawnieniu sądu do dokonywania swobodnej oceny dowodów. Nie jest natomiast wystarczające przekonanie strony o innej niż przyjął sąd wadze (doniosłości) poszczególnych dowodów i ich odmiennej ocenie niż ocena sądu. To, że określony dowód został oceniony niezgodnie z intencją skarżącego, nie oznacza naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. Ocena dowodów należy bowiem do sądu orzekającego i nawet w sytuacji, w której z dowodu można było wywieść wnioski inne niż przyjęte przez sąd, nie dochodzi do naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. Sąd I instancji prawidłowo ustalił, że zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na przyjęcie, że wnioskodawczyni faktycznie wykonywała działalność gospodarczą co w konsekwencji powoduje, iż podlegała z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności ubezpieczeniom społecznym.

W ocenie Sądu Apelacyjnego prezentowane przez apelującego w uzasadnieniu apelacji stanowisko, że zgłoszenie rozpoczęcia działalności gospodarczej i wskazanie daty 30.08.2013r. spowodowało rozpoczęcie działalności w tym dniu jest błędne.

Oczywistym jest, iż podjęcie działalności gospodarczej wymaga zachowania określonych form, które nadają temu przedsięwzięciu legalny charakter. Niewątpliwie zewnętrznym przejawem tej legalności jest fakt złożenia wniosku o wpis do ewidencji działalności gospodarczej. Wnioskodawczyni faktycznie zgłosiła do (...) informację o rozpoczęciu działalności gospodarczej w sierpniu 2013r. W praktyce rozpoczęcie działalności może zbiegać się z momentem uzyskania wpisu, jak też może oznaczać faktyczne podjęcie działalności w przyszłości. Wskazać jednak należy, iż nie okres zaewidencjonowania działalności ma znaczenie w sprawie. Ów fakt w judykaturze Sądu Najwyższego jest jednolicie ujmowany. Można więc stwierdzić, iż obowiązek ubezpieczenia ma miejsce w wypadku faktycznego rozpoczęcia działalności i jej prowadzenia, zaś sam wpis do ewidencji nie przesądza o tym w sposób decydujący. Wpis ma charakter domniemania, które może być obalone przeciwdowodem. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 18.10.2011 r. w sprawie II UK 51/11 (publ. LEX nr 1227548) wyraził pogląd, iż podejmowanie czynności przygotowawczych polegających na poszukiwaniu kontrahentów umowy obejmującej zakres działań określony we wpisie do ewidencji oraz gotowość do podjęcia tych działań nie stanowią rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej w rozumieniu art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.), jeżeli nie doprowadziły do faktycznego jej uruchomienia. A tak jest właśnie w przedmiotowej sprawie, że do rozpoczęcia tej działalności nie doszło. Z kolei w wyroku SN z dnia 21 czerwca 2001 r. w sprawie II UKN 428/00 (Legalis nr 56126) stwierdzono, iż rozpoczęcie działalności gospodarczej polega na podjęciu w celu zarobkowym działań określonych we wpisie do ewidencji działalności gospodarczej, a nie tylko na stworzeniu formalnych ram jej prowadzenia. Przeto same formalne przejawy uzewnętrznienia prowadzonej działalności nie rodzą jeszcze obowiązku ubezpieczenia społecznego.

Odnosząc powyższe do stanu faktycznego w niniejszej sprawie stwierdzić należy, że z ustaleń Sądu pierwszej instancji wynika jednoznacznie, iż apelująca T. C. nie podjęła od 30 sierpnia 2013r. pozarolniczej działalności gospodarczej. Apelująca dokonała czynności legalizujących działalność gospodarczą w postaci wpisu do ewidencji i zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych, za miesiące od 30 sierpnia do listopada 2013r. obliczyła i rozliczyła składki na FUS i jak też złożyła wniosek o dofinansowanie w formie przyznania środków bezrobotnemu na podjęcie działalności gospodarczej a przyznane środki wydała na zakup sprzętu optycznego, który miał być wykorzystywany przy prowadzeniu działalności gospodarczej. W efekcie w okresie do dnia porodu wnioskodawczyni nie wykonała żadnej czynności świadczącej o tym, że działalność gospodarczą realnie podjęła, nie otworzyła salonu optycznego, nie zrealizowała żadnej usługi.

W ocenie Sądu Apelacyjnego skoro apelująca pomimo formalnego figurowania w ewidencji działalności gospodarczej, nie wykonywała żadnych usług lub sprzedaży, czy też innych czynności, które wchodziły w zakres przedmiotowy działalności gospodarczej ujawnionej w ewidencji, ani nawet nie podejmowała czynności związanych z działalnością gospodarczą, jak zamawianie towarów, rekrutacja pracowników, poszukiwanie kontrahentów itp., to w konsekwencji należy uznać, że nie do utrzymania jest domniemanie wynikające z wpisu do ewidencji działalności gospodarczej, iż działalność tę wnioskodawczyni wykonuje (rozpoczęła jej prowadzenie). To zaś nie może prowadzić do objęcia jej ubezpieczeniem społecznym w myśl art. 6 ust. 1 pkt 5 oraz art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie

ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2013 r. poz. 1442 ze zm.).(podobnie Sąd Apelacyjny w Białymstoku III Aua 658/13 Legalis 775811.).

Podsumowując - Sąd Apelacyjny podziela w całości stanowisko Sądu I instancji. Wyniki przeprowadzonego postępowania dają podstawy do stwierdzenia, że ubezpieczona od dnia sierpnia 2013r. nie prowadziła pozarolniczej działalności gospodarczej, czego konsekwencją prawną jest brak możliwości nabycia tytułu do ubezpieczeń społecznych.

W tym stanie rzeczy, Sąd Apelacyjny nie znajdując podstaw do uwzględnienia apelacji, na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł, jak w punkcie 1 sentencji swojego wyroku.

Uwzględniając wynik procesu o kosztach orzeczono po myśli art. 98 k.p.c. w zw. § 11 ust. 2 i § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013r., poz. 490).

Przewodniczący: Sędziowie: